מתוך קונטרס ישן, שיש המייחסים לרמב"ם:

אבי רבי מימון לא היה רוצה לקחת אישה. ויהי בחצי ימיו, בא בחלומו איש אחד וציווה לו שייקח אישה. כי אין תורתו רצויה בעודו ללא אישה. והיה מהתל מזה החלום עד שציווהו לילה אחר לילה ללכת לעיר קטנה הקרובה לקורדובה, לקחת משם את בת קצב פלוני שהיה דר בעיר. והראה לו זה החלום פעמים רבות, עד שנסע לאותו מקום. וכראותו את הקצב עומד בפתח חנותו, חלשה דעתו על כך, כי מזלו גרם לו לבוא בקשרי הקידושין עם משפחה שפלה כזו. אך כראותו את האישה אשר אמר האיש בחלום, הבין כי חלישות דעתו לשווא היתה. ולקחה לו לאישה.

ותהר לו ותלד לו אותי, ותקש בלדתה ותמות. ולא זכיתי לראות את אמי יולדתי. ובעת מילתי בעיתה ובזמנה, נקראתי בשם משה. ואבי רבי מימון לקח לו אישה אחרת, ותלד לו בנים ובנות, ואותי גידלה שלא מתוך חשק וקירבת אם, כי אם כמצות אנשים מלומדה.

ואני משה הצעיר הייתי קשה הבנה מאוד, ומעט רצון היה לי ללמוד... [וקראו לי בן הקצב, לבזות אותי, וברחתי]... והלכתי אל אחד מבתי המדרש בעיר קורדובה, שם מצאתי מקום לגופי. ישנתי בו ואיקץ, ואצא מן העיר. איני יודע היכן רגליי נושאות אותי, עד הגיעי לעיר אחת ושמה גאש. ואמצא שם איש אשר היה מאיר, וחום נסוך על פניו, ושמו רבי יוסף איבן-מיגאש. ואתחיל ללמוד ממנו ולהפליג בחכמה ודעת. ואינני מגיד את משפחתי ועיר מגוריי, כי חששתי פן ישיבני לשם. ובהגיעי לעיר גאש הייתי כבן שמונה שנים. בעת היותי כבן 18 שנה, ציווני רבי כי אשוב לעיר קורדובה ונתן לי עצה, את הדרך אשר אלך בה.

ובסיבת המסובב, הגעתי אל העיר קורדובה ביום השישי. ניגשתי אל ראש הקהל הממונה על סדרי הנהגות העיר, והוא לא הכירני. וביקשתיו לעמוד ולדרוש לפני הקהל וראשי הקהל בשבת, בעת זמן הקריאה בפרשה כי שליח מצוה אני לחתן יתום. וזאת היתה חלק מעצת רבי, שאף מסר בידי כתב הסכמה לדבר שליחותי. אל בית המדרש בו היה אבי רבי מימון הלכתי רק בתפילת שחרית של שבת קודש, כדי שלא יכירני קודם גשתי לדרוש. ובשבת קמתי לדרוש ברבים דברים נוראים כעצת רבי, ואחר הדרשה קמו אבי ואחיי אשר לא הכירוני ויקבלוני בסבר פנים יפות, תוך הזמינם אותי לסעוד את השבת בבית הרב, ושם להמשיך בדברי הדרוש אשר אמרתי. לעת צאת השבת, ביקש אותי אבי רבי מימון להיות מלוקחי בנותיו. כי רואה הוא כי כלי חמדה עומד לפניו. ואומר כי קודם מתן התשובה צריך אני עת קלה למחשבה. ואצא, ואשוב אל הבית, ואומר לאבי ביחידות כלשון אשר נאמר לאברהם בעת נסיון העקדה, כי יראתי פן חולשה תבוא לו, והייתי כמשלם רעה תחת טובה. ויעמידני אבי רבי מימון מתוך שמחה שלמה, וישיאני לאחת מבנות ראשי הקהל, וייתן לי את כספו.

ואקדים כל שואל, על מה ולמה צריך לפרסם מעשה זה אשר אירע אתי? למען ידעו כל אב וכל אם וכל המלמד את תינוקות בית ישראל – הדרך אשר ילכו בה. למען ידעו כי שליחים הם ולא יפגעו בשליחותם. אין מודדין לו לאדם בבניו ובנותיו המוצלחים, אשר גם בלעדיו יעלו מעלה בדרך העולה בית אל, אלא בבניו אשר ניתנו כפיקדון בידו, כדי להביאם אל הדרך אשר ילכו בה, ובלוקחו אליו מתוך אהבתו ויראתו את בנו תלמידו אשר ניתן לו להתגדל בו – זו שליחותו בעולם הזה.